

บทที่ 1

บทนำรวม

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่มีบทบาทสำคัญมากต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ทั่วโลก โดยสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศที่ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวอย่างมหาศาล และยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดธุรกิจต่อเนื่องด้วย เช่น โรงแรมที่พัก ภัตตาคาร ร้านอาหาร การจ้างงาน ร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง และการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ในปัจจุบันคนไทยและชาวต่างชาติได้ให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศอาเซียนอย่างมาก เพราะประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเหล่านี้เป็นประเทศที่กำลังพัฒนา มีทรัพยากรทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมที่แปลกใหม่ โดดเด่น และอุดมสมบูรณ์ เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ประกอบทั้งในปัจจุบันการคมนาคมมีความสะดวกมากขึ้นจึงทำให้เกิดการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น

ในปี 2558 จะมีการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน [ASEAN Economic Community (AEC)] โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าอาเซียนในตลาดโลก ลดช่องว่างของระดับการพัฒนาของประเทศสมาชิกอาเซียน และส่งเสริมให้อาเซียนสามารถรวมตัวเข้ากับประชาคมโลกได้อย่างไม่เสียเปรียบ (<http://www.mfa.go.th/web/3020.php?sid=4052>, กระทรวงการต่างประเทศ กรมอาเซียน สืบค้นวันที่ 19 กันยายน 53) ดังนั้นความร่วมมืออย่างหนึ่งที่สร้างรายได้ให้กับประเทศก็คือ ด้านการท่องเที่ยว ผู้วิจัยพบว่า เส้นทางท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ เส้นทางแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้ของประเทศไทยที่เชื่อมต่อไปยังราชอาณาจักรกัมพูชา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งเส้นทางนี้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ทางวัฒนธรรม และทางธรรมชาติที่ยังมีความดั้งเดิมอยู่มาก ในงานวิจัยนี้จะเรียกเส้นทางดังกล่าวว่าเส้นทาง R10 ซึ่งเป็นเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างชายแดนไทยกับสะเรอัมเบิล โดยผ่านทางเกาะกง กัมพูชา เส้นทางเริ่มจากกรุงเทพฯ-ตราด (หาดเล็ก)-กัมพูชา (290 กิโลเมตร) แซมแยม-เกาะกง-สะเรอัมเบิล (151 กิโลเมตร)-กัมพูชา-ลอก/ ฮาเตียน-คามเมา-ทามดาน (เวียดนาม) โดยมี จุดผ่านแดนที่บ้านหาดเล็ก (ไทย)/แซมแยม (กัมพูชา) ดังภาพที่ 1 ทั้งนี้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม ต้องยึดหลักการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ โดยมุ่งที่การสร้างประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวให้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง โดยการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ในด้านศิลปะ มรดกโลกทางวัฒนธรรม/ประเพณี อีกทั้งการท่องเที่ยวจะยั่งยืนได้ต้องส่งเสริมเศรษฐกิจ รักษาสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม โดยนักท่องเที่ยวต้องมีส่วนร่วม และสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ ที่ต้องการเรียนรู้

ชีวภาพอย่างยั่งยืน ตลอดจนการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building an ASEAN Identity) (3) ความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ โดยสามารถสร้าง/กระจายรายได้ให้กับชุมชน และแก้ปัญหาความยากจนให้กับชุมชน (4) การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับชุมชน เช่น ความร่วมมือจากชุมชนในการสนับสนุนการท่องเที่ยว ส่งเสริมการตลาดตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน และความรู้สึกของการเป็นประชาคม การส่งเสริมและการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียน ส่งเสริมการสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2553) **ดังนั้น** การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยมีหลักในการปฏิบัติ 4 ประการ ดังนี้ (1) การดำเนินกิจการการท่องเที่ยวในขอบเขตที่สามารถรองรับของธรรมชาติ ชุมชนชนบทธรรมนิยม ประเพณีวัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว (2) การตระหนักในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีผลกระทบต่อชุมชน ชนบทธรรมนิยม ประเพณีวัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ซึ่งจะมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์/อัตลักษณ์ (3) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว ผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้เป็นพันธมิตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องประสานการจัดการร่วมกัน เพื่อลดผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ในชุมชน ตลอดจนชนบทธรรมนิยม ประเพณีวัฒนธรรม และวิถีชีวิตจากการท่องเที่ยว (4) การประสานความต้องการและการกำหนดแผนงานทางเศรษฐกิจ การดำรงอยู่ของสังคม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืน (Dowling, 1995)

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่างานวิจัยเรื่องนี้จะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ โดยการสร้างประสบการณ์การมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวให้เกิดการเรียนรู้ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชน อีกทั้งการท่องเที่ยวจะยั่งยืนได้ต้องสร้างสรรค์ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ภายใต้ความร่วมมือของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม

2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการท่องเที่ยวตามเส้นทาง/โปรแกรมเชิงสร้างสรรค์ตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้ จากประเทศไทย ไปราชอาณาจักรกัมพูชา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนในความร่วมมือของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้ จากประเทศไทยไปราชอาณาจักรกัมพูชา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
3. สร้างกลยุทธ์ความยั่งยืนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในความร่วมมือของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากประเทศไทย ไปราชอาณาจักรกัมพูชา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

คำถามการวิจัย

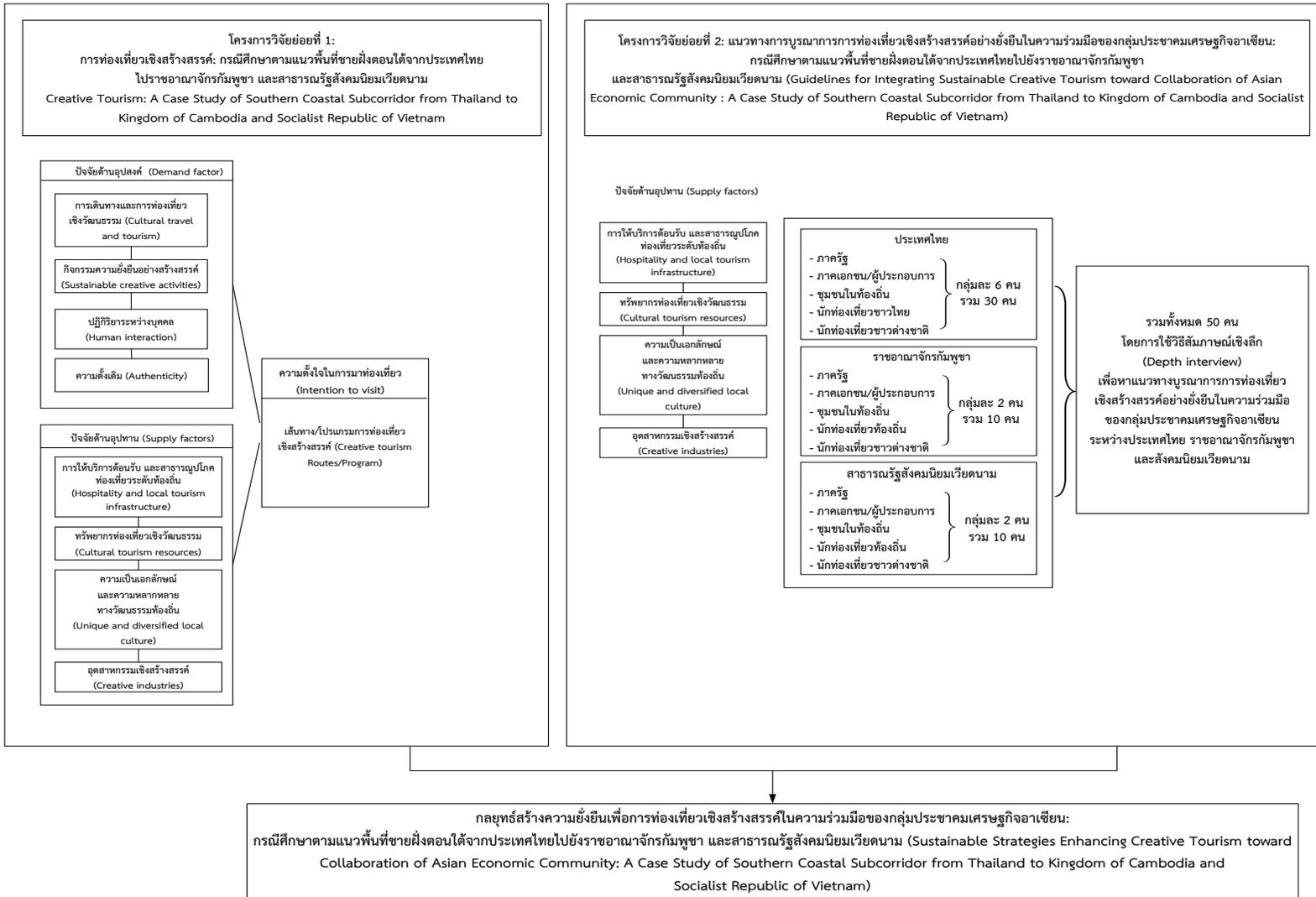
1. มีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการท่องเที่ยวตามเส้นทาง/โปรแกรมเชิงสร้างสรรค์ตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้ จากประเทศไทย ไปราชอาณาจักรกัมพูชา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
2. แนวทางการบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนในความร่วมมือของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้ จากประเทศไทย ไปราชอาณาจักรกัมพูชา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีลักษณะอย่างไร
3. กลยุทธ์สร้างความยั่งยืนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในความร่วมมือของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้ จากประเทศไทย ไปราชอาณาจักรกัมพูชา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมีลักษณะอย่างไร

3. ความเชื่อมโยงระหว่างโครงการวิจัยย่อย

โครงการวิจัยนี้มีการดำเนินการตามแผนงานวิจัยในแต่ละโครงการวิจัยย่อยทั้ง 2 โครงการ ซึ่งโครงการย่อยที่ 1 จะศึกษาถึงปัจจัยด้านอุปสงค์ และปัจจัยด้านอุปทานของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวตะวันตก มีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการท่องเที่ยวตามเส้นทาง R10 เพื่อกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ส่วนโครงการวิจัยย่อยที่ 2 จะศึกษาแนวทางการบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน โดยนำผลการวิจัยจากโครงการวิจัยย่อย 1 มาบูรณาการร่วมกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ และจากการสังเกต เพื่อกำหนดเส้นทาง/โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ส่วนแผนงานวิจัยจะนำผลวิจัยทั้งสองโครงการย่อยมาวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย การกำหนดกลยุทธ์สร้างความยั่งยืนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในเส้นทาง R10

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

กลยุทธ์การสร้างความยั่งยืนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในความร่วมมือของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: กรณีศึกษาตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากประเทศไทย ไปราชอาณาจักรกัมพูชาและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (Sustainable Strategies Enhancing Creative Tourism toward Collaboration of ASEAN Economic Community: A Case Study of Southern Coastal Subcorridor from Thailand to Kingdom of Cambodia and Socialist Republic of Vietnam)

5. นิยามศัพท์

1. **นักท่องเที่ยวชาวเอเชีย** หมายถึง นักท่องเที่ยวเฉพาะชาวไทย กัมพูชา และเวียดนามที่สนใจหรือท่องเที่ยวตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากประเทศไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม

2. **กลยุทธ์สร้างความยั่งยืน (Sustainable strategies)** เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์การท่องเที่ยวในความร่วมมือของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 3 ประเทศ ได้แก่ ไทย กัมพูชา เวียดนาม โดยการสร้างความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม สังคม/วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของชุมชนตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม

3. **การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์** ในความร่วมมือของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Creative Tourism toward Collaboration of ASEAN Economic Community) เป็นการท่องเที่ยวในความร่วมมือของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 3 ประเทศ ได้แก่ ไทย กัมพูชา เวียดนามตามเส้นทางแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม โดยการท่องเที่ยวมุ่งที่การสร้างประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวให้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง โดยการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ในด้านศิลปะ มรดกโลกทางวัฒนธรรม/ประเพณี หรือลักษณะเฉพาะอย่างของสถานที่ ซึ่งสามารถสร้างเครือข่ายกับชุมชนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นนั้น และสร้างสรรค์วัฒนธรรมในการดำรงชีพ

4. **ปัจจัยด้านอุปสงค์ (Demand factor)** เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความต้องการใช้บริการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม ในด้านต่างๆ ดังนี้

4.1 **การเดินทางและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural travel and tourism)** เป็นลักษณะความต้องการของนักท่องเที่ยว ตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม ในด้านการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น

4.2 **กิจกรรมความยั่งยืนอย่างสร้างสรรค์ (Sustainable creative activities)** เป็นลักษณะความต้องการของนักท่องเที่ยว ตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม ประกอบด้วย กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการท่องเที่ยวตามที่ปรารถนา และการสร้างสรรค์งาน (Creation of things) คือการให้นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ในแหล่งท่องเที่ยว เช่น การปลูกป่า การทำศิลปะ การประกอบอาหาร

4.3 **ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Human interaction)** เป็นกิจกรรมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว/กิจกรรมท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม

4.4 **ความดั้งเดิม (Authenticity)** เป็นลักษณะความต้องการของนักท่องเที่ยว ตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม โดยเป็นการท่องเที่ยวในรูปแบบที่นักท่องเที่ยวที่แสวงหาประสบการณ์การท่องเที่ยวแบบขนานแท้ ที่ไม่ถูกปรุงแต่ง และคงสภาพที่เป็นจริง

5. **ปัจจัยด้านอุปทาน (Supply factors)** เป็นลักษณะการนำเสนอผลิตภัณฑ์/บริการการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว โดยมุ่งที่การสร้างประสบการณ์และการเรียนรู้ของ

นักท่องเที่ยวให้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม ดังนี้

5.1 การให้บริการต้อนรับ และสาธารณูปโภคท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น (Hospitality and local tourism infrastructure) เป็นอรรถศาสตร์ที่ดี ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว/ผู้มาเยือน และสาธารณูปโภคในท้องถิ่น ที่สามารถอำนวยความสะดวกและตอบสนองความพอใจของนักท่องเที่ยวตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม

5.2 ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural tourism resources) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับมรดกวัฒนธรรม ทั้งที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ เช่น ค่านิยม (Values) วิถีชีวิต ศิลปะหัตถกรรม ทรัพยากรทางวัฒนธรรมหมายถึง สถาปัตยกรรม ศิลปะ งานปั้นประดิษฐ์ นิทานพื้นบ้าน การละคร และ อาหาร ตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม

5.3 ความเป็นเอกลักษณ์ และความหลากหลายทางวัฒนธรรมท้องถิ่น (Unique and diversified local culture) เป็นการนำเสนอลักษณะวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ซึ่งเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว และเป็นความหลากหลาย หรือรูปแบบที่แตกต่างกันของโครงสร้างทางสังคม ระบบความเชื่อ ชนเผ่า เชื้อชาติ ศาสนา หรือวัฒนธรรม ภายในสังคม องค์กร หรือประชากรหน่วยใดหน่วยหนึ่ง โดยความหลากหลายนี้จะมุ่งตอบสนองความต้องการ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม

5.4 อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ (Creative industries) เป็นการสร้างสรรค์อุตสาหกรรมบริการ โดยยึดหลักโดยมุ่งที่การสร้างประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวให้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง และเกิดการเรียนรู้การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม

6. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative tourism) เป็นการท่องเที่ยวโดยมุ่งที่การสร้างประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวให้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง โดยการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม

6.1 เส้นทางท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative tourism routes) เป็นการจัดเส้นทางท่องเที่ยวตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชาและเวียดนาม เป็นต้น

6.2 โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative tourism programs) เป็นการกำหนดโปรแกรมการท่องเที่ยวตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม โดยให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง โดยมีกรรับรู้และสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ ต่อนักท่องเที่ยว

7. ความตั้งใจในการมาท่องเที่ยว (Intention to visit) เป็นแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวตามแนวพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้จากไทย ไปกัมพูชา และเวียดนาม

6. ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เกิดความร่วมมือของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนระหว่างไทย – ราชอาณาจักรกัมพูชา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในการบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ตลอดจนกำหนดกลยุทธ์สร้างความยั่งยืนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

2. เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนระหว่างไทย – ราชอาณาจักรกัมพูชา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งทำให้ประเทศไทยก้าวไปสู่ความเป็นศูนย์กลางด้านการค้าขายและการท่องเที่ยวของประเทศไทยในชายแดนตะวันออกของประเทศไทย ตลอดจนเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรม ความมีส่วนร่วมชุมชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน

3. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีการท่องเที่ยวในเส้นทาง R10 เพิ่มมากขึ้นจึงส่งผลให้เกิดความสำเร็จในธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และเพิ่มความมั่นคงในชุมชนอย่างยั่งยืน

7. หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. การท่องเที่ยวจังหวัดตราด ประเทศไทย การท่องเที่ยวเกาะกง แก๊ป สีหนุวิลล์ เสียมเรียบ กัมพูชา เมืองฮาเตียน เกาะฟูก๊วก ประเทศเวียดนาม จะได้นำเส้นทาง/โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามเส้นทาง R10 ไปประชาสัมพันธ์กับผู้ประกอบการการท่องเที่ยว และกับกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวเอเชียและชาวตะวันตก

2. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ภาคเอกชน ภาคชุมชน ของประเทศไทย กัมพูชา เวียดนาม มีการกำหนดกลยุทธ์ร่วมกัน ประกอบด้วย กลยุทธ์การสร้างความยั่งยืนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบมุ่งเน้นความดั้งเดิม (Sustainability strategy for promoting authentic tourism) กลยุทธ์การสร้างความยั่งยืนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Sustainability strategy for promoting creative tourism) และกลยุทธ์การสร้างความยั่งยืนภายใต้ความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมเชิงสร้างสรรค์จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกกระดับ (Sustainability strategy under the stakeholders' creative collaboration and participation) เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในเส้นทาง R10 อย่างยั่งยืน กำหนดเป็นแผนการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวตามเส้นทาง R10 ซึ่งปัจจุบันยังขาดการพัฒนา

3. ภาคเอกชนที่เป็นผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในการจัดเส้นทาง/โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในเส้นทาง R10 โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านอุปสงค์และอุปทานที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นความดั้งเดิมของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ (Cultural and historical tourism) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco - tourism) และการท่องเที่ยวเชิงอาสาสมัคร (Volunteer tourism)

